

Seçim ve taktik tartişmaları

Garbis ALTINOĞLU

22 Haziran 2018

Facebook sayfamda zaman zaman olduğu gibi bir kez daha bir siyasal tartişma yaşandı. Katılımcıların akıllarına ve ağızlarına ilk geleni yazmakla yetinmemeleri ve ciddi bir kafa emeği harcayarak katılmaları ölçüsünde bu tartişmaların yararlı olduğu ve olacağı kanısındayım. Bu son tartişma sırasında yazdıklarımı, bir giriş bölümü de ekledikten sonra bir araya getirip toplu olarak sunmanın yararlı olacağını düşündüm. Bir yanlış anlamaya meydan vermemek için burada öncelikle şunu belirtmeliyim: Marksistler parlamenter savaşını asla belirleyici bir savaşım olarak algılamazlar. Onlar açısından belirleyici olan her zaman sömürölen ve ezilen kitlelerin fabrikalarda, sokaklarda, dağlarda, emekçi semtlerinde vb. verdikleri ve vermeleri gereken savaşımdır.

Bu seferki tartişmanın konusu, yaklaşan 24 Haziran seçimlerinde izlenecek yola ve taktiksel anlaşma ve bağlaşmalara ilişkindi. Herkesin de bildiği gibi, önümüzdeki seçimlerde CHP ile ve diğer burjuva muhalefet partileriyle yan yana gözükmemek ya da burjuva düzenine ve parlamentosuna meşruiyet kazandırmamak vb. gerekçeleriyle devrimci güçlerin ve halkın ilerici katmanlarının oy kullanmaması ve seçimleri boykot etmesi gerektiğini savunanlar olduğu gibi ilk turda HDP’ni (=Halkların Demokratik Partisi) ve ikinci turda sadece HDP’nin cumhurbaşkanı adayı Selahattin Demirtaş’ı desteklemek gerektiğini savunanlar da var.

Genç okurların sosyal-demokrat, hatt radikal pozlara da bürünse burjuva partilerine güvenmemeleri genel olarak doğrudur ve devrimci bir içgüdünün varlığına işaret eder. Özellikle onların, halka karşı ağır suçlar işlemiş olan

gerici partilere ve siyasal figürlere güvenmemelerinden, daha da ötesi hınç duymalarından daha iyi bir şey olamaz. Zaten devrimci olmanın önkoşullarından biri de burjuvaziye, burjuva partilerine ve onların liderlerine asla güvenmemektir. Benim birkaç gün önce Sezai Temelli, Meral Beştaş ve Garo Paylan'dan oluşan HDP kurulunun TÜSİAD'ı ziyaret etmesini eleştirmem de gene aynı ilkeye, yani sömürücü sınıflara ve onların örgütlerine güven duymama yaklaşımından kaynaklanıyordu.

Ancak tarih, devrimci güçlerin baş düşmana karşı -kendileri de eli kanlı ve vahşi olan- ikincil düşmanlarla geçici anlaşma ve bağlaşımlar yapmalarının örnekleriyle dolup taşmaktadır. Bu konuyu geçmişte bu sayfalarda (İkinci Dünya Savaşı sırasında Sovyet Rusya ile ABD ve Britanya arasındaki anti-faşist bağlaşma, gene aynı dönemde Çin Komünist Partisi ile onyıllarca Çin halkının kanını akıtmış olan Kuomintang gericileri arasındaki anti-Japon bağlaşma gibi) çeşitli örnekler üzerinden tartıştık. Tabii böyle taktiklerin uygulanabilmesi için devrimci parti ve tarafların belirli bir siyasal, asker ve kitlesel güç düzeyine erişmiş olmaları gerektiği de bir an bile unutulmamalıdır. (PYD/ YPG'nin bir emperyalist süper devlet olan ABD ile siyasal ve asker bağlaşmasının içinde taşıdığı ciddi risklerden BİR tanesi de budur yani iki taraf arasındaki güç eşitsizliğidir.)

Demek ki politika ve taktikler sadece, hatt esas olarak duygulara dayalı olarak yürütülmez. Devrim ve sınıfsız toplumu inşa hedefine giden yol düz bir bulvara benzemez bu yol dikenlerle, engbelerle, tuzaklarla kaplı son derece karmaşık ve dolambaçlı bir yoldur. Lenin tam da bu nedenle zaman zaman Çernişevski'nin, Tarihsel eylem, Nevski bulvarının kaldırımı değildir deyişini kullanırdı. Bu yolu başarıyla kat etmek için çok değişik, çapraşık, riskli metotlara baş vurmak, bazan durup soluklanmak, yer yer ödünler vermek, hatt bazan geri çekilmek gerekebilir. Dahası da var: Dünya halklarının deneyimlerinin de gösterdiği gibi bu işin içinde stratejik hatalar yapmak, içerden sabotaj ve ihnete uğramak, uzun yılların ve onyılların büyük özverileriyle elde edilen mevzileri yitirmek ve neredeyse herşeye yeniden başlamak gibi beklenmedik sürprizler de olabilmektedir.

Gelelim karşı karşıya bulunduğumuz yakıcı soruna. Baş düşman konumunda bulunan ve bütün iktidarı kendi elinde toplamış olan Erdoğan kliğinin boğucu egemenliğini kırmak, İslm-faşist rejimin tüm halkı içine hapsettiği deli gömleğini şurasından burasından yırtmak ve işçilerin, diğer emekçilerin, ezilen ulus, milliyet ve mezheplerden halkın manevra ve savaşım alanını genişletmek için HDP'nin ve diğer demokratik güçlerin reformist taktikler uygulamaları, bazılarının sandığı gibi devrimcilikten vaz geçmek ya da teslimiyeti seçmek

anlamına gelmez. Eğer Türkiye ve Kuzey Kürdistan sol hareketleri bir reformizm tehlikesiyle de karşı karşıyaysa, ki bu uzun süredir böyledir, bunun temel nedeni ya da kaynağı onların AKP gericiliğine karşı başka burjuva güçler ve partilerle geçici bir bağlaşma kurması ya da belirli koşullarla onları desteklemesi değildir. Bir başka anlatımla, sadece böylesi geçici bağlaşmalar içinde yer almalarından hareketle devrimci ve demokratik güçleri reformizmle suçlamak anlamsızdır.

Stalin'in, Leninizmin Temelleri Üzerine adlı broşüründe dediği gibi, Bundan dolayı, apaçıktır ki, burada önemli olan, reformların ya da uzlaşma ve anlaşmaların kendileri değil, reformlardan ve anlaşmalardan nasıl yararlanıldığıdır.

Reformist için reform her şeydir devrimci çalışma ise ikincil bir şey, lafı edilecek bir konudur, gözboyamaya yarar. Bundan dolayı burjuva iktidarının varlığı koşullarında reformist bir taktikle reform, kaçınılmaz olarak bu iktidarın sağlamlaştırılmasının bir aracına, devrimi çökertmenin bir aracına dönüşür.

Oysa devrimci için ise tersine, esas olan reform değil, devrimci çalışmadır devrimci için reform, devrimin bir yan ürünüdür. Bundan dolayı burjuva iktidarının varlığı koşullarında devrimci bir taktikle reform, doğası gereği, bu iktidarı çökertmenin bir aracına, devrimci hareketin daha da geliştirilmesi için bir üs noktasına dönüşür. (Eserler, Cilt VI, s. 158-59) Eğer komünistlerin bugün öncelikle Erdoğan kliği/ AKP gericiliğinin geriletilmesi ve yıkılması için uğraş vermeleri gerekiyorsa bu sadece böylesi bir gelişmenin, işçi sınıfının ve diğer sömürülen yığınların, egemen sınıfların TÜM FRAKSİYON VE PARTİLERİNE VE BURJUVA DEVLETİNE karşı demokrasi ve sosyalizm savaşımının ilerletilmesi için daha elverişli bir ortam sağlayacak olmasından ötürüdür.

Lenin ise bizim genç ve fazlasıyla heyecanlı devrimcilerimiz gibi düşünenler için şu uyarıyı yapıyordu:

Gerçek devrimci için en büyük, hatt belki de tek tehlike, abartılmış devrimciliktir, devrimci yöntemlerin uygun olduğu ve başarıyla uygulanabileceği sınırları ve koşulları tanımamaktır. Gerçek devrimciler devrim' sözünü büyük D' ile yazmaya, devrim'i neredeyse kutsal bir yere çıkarmaya ve akılları başlarından gitmeye, ne zaman, hangi koşullarda ve hangi eylem alanında devrimci davranmak, ne zaman hangi koşullarda reformist eyleme dönmek gerektiğini serinkanlılıkla ve duygusallıktan uzak olarak düşünme, tartışma ve değerlendirme yeteneklerini kaybetmeye başlayınca tepe üstü düşüyorlar, bozgundalar demektir. (Bugün ve Sosyalizmin

Kesin Zaferinden Sonra Altının Önemi,Sağ ve Sol Sapmalar Üzerine, s. 220) Siyaseti bir, ya hep ya hiç oyunu sananlar HDP'ni göklere çıkarabilir ya da tam tersine yerin dibine batırabilirler. HDP'nden çok ileri ve radikal demokratik bir çizgi ve talepler beklemek, bunları göremeyince bu partiyi haksız bir biçimde eleştirmek, hatt suçlamak tipik bir sol çocukluktur.Bir dizi hatasını sayabileceğimiz HDP, reformist-demokratik bir partidir, o kadar. Ama o, tam da bu niteliği dolayısıyla, koyu ve azgın gericiliğin hüküm sürdüğü bir ortamda ileri olanı, burjuva demokratizmini temsil etmektedir. HDP'nin bu niteliğini kavrayamayanlar ona karşı alınacak tutumun bir eleştirel destek tutumu olduğunu kavramakta da zorluk çekeceklerdir. Ama, Kürt halkı başta olmak üzere toplumun ezilen ve ileri katmanları bu konuda bir kafa karışıklığı yaşamıyorlar.HDP'nin gerici bir rol oynayacağı günler de gelecektir elbet ama henüz o günlerden uzağız.

Komünistler açısından işçi sınıfının aydınlatılması, örgütlenmesi ve kavgaya çekilmesi her zaman gündemde olan temel görevlerden biridir. Ama emperyalist/ sömürgeci saldırıya, işgale ya da faşizme karşı kavganın yakıcı bir görev olduğu ülkeler ve zamanlarda (günümüz Türkiye'si, 1930'ların başlarının Almanyası ya da 1936 sonrasının İspanyası, 1940'ların Çini vb.) durum farklıdır. Zaten genel olarak ilerici kitlelerin bilinci de bu yakıcı ve ivedi görevlerle uyum hlinededir. Böylesi durumlarda bu göreve öncelik tanımak, burjuva demokratizmine yaslanmak ve reformizme sapmak anlamına gelmez. Zaten KPD'nin (=Almanya Komünist Partisi) esas hatası da Hitler faşizminin baş tehlike olduğu koşullarda bile anti-faşist cephe kurma çabasını ikinci plana atmak ve SPD'ne (=Almanya Sosyal Demokrat Partisi) karşı kavgaya öncelik vermek olmuştur. Bugün varsa eğer Türkiye'de bir sosyalist devrim yapmanın öncelikli görev olduğunu düşünenler, ilerici kitlelerin karşısına çıksınlar ve bunu bir eylem sloganı olarak kullanmaya kalkışsınlar bakalım. Arkalarından kaç kişinin geldiğini görecektirler. Öte yandan komünistler demokratik görevlerle sosyalist görevler arasına bir Çin seddi dikmezler bugün AKP gericiliğine karşı yürütülecek kavganın yarın milyonları ayağa kaldırmaya başlaması hlinde bir sosyalist devrimin subjektif koşulları oluşabilir elbet. HDP gibi partiler işte o koşullarda düzen yanlısı güçler arasında yer alacaklardır. Özetle komünistler demokratik görevlerini yürütürken de, işçi sınıfının ileri katmanlarını anti-kapitalist bir bilinçle donatma ve bir komünist partisi içinde örgütlenme çabalarını kesintisiz bir biçimde sürdürürler ve demokratik görevler için ayağa kalkın kitleleri kendi deneyimlerine dayanarak tutarlı demokratizm yolundan sosyalist devrime çekmeye çalışırlar.

Boykotçularımızın tersine Lenin, somut koşulların analizinin Marksizmin özü

olduğunu söyler. Bu metodu kullanmamak ve örneğin Temmuz 1917 Rusyası ile 2018 Türkiye arasında paralellik kurarak taktik saptamak ve önermek, herhlde pek akıllıca bir iş sayılmaz. Bunu yapanlar var ama onlar Şubat 1917’de Çarlık iktidarının bir devrimle alaşağı edildiğini, o dönemin Rusyası’nda bir ikili iktidar durumu olduğunu unutuyorlar. Bu ikili iktidarın bir yanında burjuva geçici hükümet ile öbür yanında İşçi, Asker ve Köylü Sovyetleri içinde örgütlenmiş halk vardı. İşçi sınıfının en ileri ve belirleyici konumda olan bölümleri, yani Moskova ve Petrograd işçileri Bolşeviklerden yanaydılar. Burjuvazinin ordu üzerindeki denetimi, tümüyle olmasa bile, önemli ölçüde kırılmıştı (Asker Sovyetleri). Köylü yığınları büyük ölçüde Çarlığın etkisinden kurtulmuşlardı. Dolayısıyla Bolşeviklerin görevi, daha önceleri görece ilerici bir rol oynamış olan, ama şimdi burjuvazinin kampına sürüklenmekte olan Menşeviklerin ve Sosyalist-Devrimcilerin, Sovyetler içindeki etkisini kırmaktı. Bu konjonktür ile günümüz Türkiye konjonktürü arasında nasıl bir benzerlik kurulabilir? Devrimci güçlerin kendi askerörgütleri mi var? Ya da onların burjuva ordusunun tabanında ciddi bir örgütlenmeleri mi var? Onların, işçi sınıfının belirleyici bölümünü oluşturan İstanbul proletaryası arasında ya da sendikalarda güçlü bir etkisi mi var? Geniş işçi ve emekçi kitlelerinin burjuva düzenine karşı büyük yığınlar hlinde harekete geçtiği bir ülkede mi yaşıyoruz? Dolayısıyla bazı arkadaşların analiz yapar ve saptamalarını sunarken kendi duygu ve isteklerini değil, gerçek durumu esas almaları ve ayaklarını yere sağlam basmaları gerekir.

Erdoğan çetesinin iktidardan uzaklaşması hiç de kolay olmayacak. Bunun için belki de şimdiye kadar ödenen bedellerden daha fazlasını ödemek gerekecek. Ama bunun sağlanabilmesi, ezilen sınıflara ve halklara küçük de olsa bir soluk alma olanağı sağlayacak. Düzenin köklü bir biçimde değişmesi daha da ileri ve erişilmesi daha da zor bir hedef. Bizim gönlümüzde yatan sadece Erdoğan kliğinin değil, tüm sömürücü sınıfların defedilmesi ve gerçek eşitlik, özgürlük ve adletin bulunduğu bir toplumun kurulması elbet. Ama bazı heyecanlı gençler bu hedefe bir hamlede erişilemeyeceğini anlayamıyorlar. Buradaki tartışma da işte bununla ilgili.

Author Details

Garbis ALTINOĞLU

maryamohannes@yahoo.fr

Bunu paylaş:Facebook'ta paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Twitter üzerinde paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Linkedln üzerinden paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Pinterest'te paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)WhatsApp'ta paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Daha fazlaArkadaşınızla e-posta üzerinden

paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Skype'da paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Telegram'da paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Reddit üzerinde paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Pocket'ta paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Tumblr'da paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)